

Plan wynikowy w zakresie grupy czterolatków
opracowany na podstawie materiałów katechetycznych
„Bóg kocha dzieci”
zgodnych z Programem nauczania religii
„Kochamy dobrego Boga” nr AZ-0-01/10 z 9.06.2010 r.

Rozdział I Cieszę się światem podarowanym przez Boga

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
1	Chcę kochać	- Pomaganie dziecku w odkrywaniu i nazywaniu jego potrzeb, uczuć i marzeń. - Prowadzenie do nawiązywania relacji z Bogiem (pozytywne emocje z tym związane) - Uważliwienie na miłującą Obecność Boga.	- Dziecko ma swoje upodobania i swój jedyny niepowtarzalny świat, który jest bardzo ważny dla niego samego, dla innych i dla Boga.	- Dobry Bóg Kocha wszystkich ludzi - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi	- Stwarzanie sytuacji dających możliwość wyrażania swoich uczuć. - Okazanie dziecku zainteresowania i akceptacji. - Przybliżanie rzeczywistości Boga, interesującego się dzieckiem i jego potrzebami.	1) wie, że ono i jego uczucia są ważne dla katechety i dla Boga; 2) umie składać ręce do modlitwy i potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów Pisma Świętego 3) szczerze okazuje uczucia i zwraca się z nimi do katechety i Boga; ceni to, że Bóg się nim interesuje
2	Do kogo mogę się przytulić?	- Ukazanie daru, jakim jest druga osoba oraz możliwości wyrażania uczuć względem innych ludzi. - Budzenie pragnienia „przytulenia się” do Boga.	- Potrzebujemy okazywać sobie nawzajem miłość i przyjaźń. - Każdy szuka kogoś, kto go wysłucha, zrozumie i pokocha. - Bóg mnie potrzebuje, czeka na mnie i słucha mnie. - Krzyż jest znakiem Miłości, która wyciąga do innych swoje dobre dłonie.	- Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi - Podstawowe znaki i symbole religijne: krzyż jako znak miłości Jezusa - Modlitwa: Znak krzyża	- Uświadczenie prawdy, że człowiek potrzebuje być kochanym i chce kochać - Uczenie wyrażania uczuć wyższych i wzmacnianie pragnienia nawiązywania przyjaźni.	1) wie, że Bóg pragnie je mieć przy swoim Sercu, a znak krzyża jest znakiem, że Bóg je kocha i pragnie, aby dziecko kochało samo siebie 2) potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów z Pisma Świętego 3) ceni i szanuje krzyż.
3	Kto się mną cieszy?	- Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że jest ono dla Boga bardzo ważne i że Bóg bardzo się nim cieszy. - Ukazanie, że na znak radości wobec Boga możemy wyciągać swoje dłonie oraz że Bóg daje nam znak miłości poprzez wyciągnięte dłonie kapłana.	- Radujemy się, że jesteśmy razem. - Cieszymy się, że jesteśmy przez kogoś kochani. - Bóg mnie potrzebuje. - Bóg na mnie czeka. - Bóg się mną cieszy.	- Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Wszyscy ludzie są dziećmi Boga	- Umożliwienie dziecku doświadczenia radości płynącej z tego, że jest akceptowane. - Stwarzanie sytuacji dających dziecku możliwość wyrażania radości wobec innych. - Wzmacnianie w dziecku wiary, że naprawdę jest radością Boga.	1) wie, że Bóg nim się cieszy i zna dialog liturgiczny: <i>Pan z wami – I z duchem twoim</i> ; 2) potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów z Pisma Świętego oraz umie odpowiedzieć na gest wyciągniętych dłoni kapłana złożeniem swoich rąk; 3) utwierdza się w przekonaniu, że jest dla Boga ważne.

4	Boże, popatrz, jak wyglądam	- Uświadomienie dziecku, że nieustannie rośnie. - Budzenie w dziecku radości płynącej z faktu wzrastania. - Rozwijanie pragnienia rozwoju.	- Nasze życie jest skarbem. - Bóg kocha nas takich, jacy jesteśmy.	- Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Dary, które człowiek otrzymuje od Boga: życie	- Umożliwienie dziecku doświadczenia swojej inności i niepowtarzalności i przeżycia radości z tym związanej. - Pomaganie dziecku w nabywaniu odwagi do przyjęcia swojej niepowtarzalności. - Przybliżanie rzeczywistości, że Bóg jest Inny niż człowiek.	1) wie, że Bóg jest inny niż człowiek oraz że każdy człowiek jest inny, a Bóg kocha każdego takim, jakim on jest; 2) potrafi radośnie śpiewać <i>Alleluja!</i>; 3) ceni to, że rośnie i że to Bóg daje mu wzrost.
5	Mogę patrzeć, mówić, słuchać	- Prowadzenie dziecka do dostrzegania daru swojej cielesności i rozwijanie radości z niego płynącej. - Budzenie pragnienia dziękowania Bogu za dar cielesności.	- Człowiek posiada ciało, które jest dobre. - Bóg podarował nam ciało, abyśmy mogli sobie pomagać.	- Dary, które człowiek otrzymuje od Boga: ciało - Istnienie świata niematerialnego - uważne uczestnictwo we Mszy Świętej: fragment dialogu liturgicznego	- Umożliwienie dziecku doświadczenia swoich możliwości patrzenia, słuchania i mówienia. - Wzmacnianie radości z odkrywania przez dziecko swoich darów. - Przybliżanie prawdy, że Bóg jest rzeczywistością niematerialną.	1) wie, co to znaczy widzieć, słyszeć i mówić; 2) potrafi dostrzegać i słyszeć potrzeby innych ludzi; zwraca uwagę na wezwanie liturgiczne: <i>Oto słowo Pańskie</i> oraz potrafi na nie odpowiedzieć; 3) ceni wzrok, słuch i mowę jako Boże dary.
6	Mogę biegać, skakać, siedzieć	- Dalsze kształtowanie w dziecku umiejętności dostrzegania daru swojej cielesności - Rozwijanie umiejętności korzystania z daru cielesności. - Budzenie pragnienia wykorzystania daru cielesności do okazywania w modlitwie Bogu znaków wdzięczności.	- Wyrażanie swojej religijności poprzez ciało.	- Dary, które człowiek otrzymuje od Boga: ciało - Modlitwa, w czasie której Bogu można dziękować i chwalić Go - Modlitwa gestem, zabawą.	- Umożliwianie dziecku, aby doświadczyło swoich możliwości biegania, skakania i siedzenia. - Stworzenie warunków, aby dziecko mogło nabyć umiejętność wyrażania swoich uczuć względem ludzi i Boga przy pomocy różnych gestów.	1) wie, że porusza się dzięki temu, że Bóg daje mu życie; 2) potrafi wyrażać swoją modlitwę w domu i w kościele przy pomocy różnych gestów ciała; 3) ceni swoje ciało.
7	Co potrafię robić sam?	- Kształtowanie samodzielności dziecka. - Budowanie właściwej relacji z Bogiem, przez budzenie w dziecku ufności, że Bóg cieszy się jego samodzielnością.	- Związek Boga z człowiekiem poprzez samodzielne działanie. - Wyrażanie swojej religijności poprzez działanie.	- Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy - Modlitwa zabawą i wykonywaną pracą	- Nauka podejmowania przez dziecko inicjatywy. - Organizowanie sytuacji rozwijających wyobraźnię dziecka i stwarzanie mu możliwości twórczych. - Wzmacnianie w dziecku poczucia wartości siebie także wtedy, gdy potrafi ustąpić drugiej osobie. - Wzmacnianie inicjatywy poszukiwania Boga.	1) wie, że potrafi dużo rzeczy wykonać samodzielnie i że Bóg ma dla niego zadanie do wykonania na tej ziemi; 2) potrafi być samodzielne; 3) ceni to, że jest Bogu i ludziom potrzebne.
8	Bóg daje świat	- Ukazywanie dziecku stworzenia jako daru Bożego. - Kształtowanie postawy podziwu i wdzięczności wobec stworzenia Bożego.	- Bóg stworzył świat. - Całe stworzenie chwali swego Stwórcę. - Stworzenie służy człowiekowi. - Człowiek wyraża Bogu wdzięczność w modlitwie.	- Dary, które ludzie otrzymują od Boga - Przyroda jako dar Boga - Uwielbienie Boga i dziękczynienie za Jego dary	- Prowadzenie dziecka do podziwu wobec Bożego stworzenia - Budzenie radości i wdzięczności wobec Boga Stwórcy.	1) wie, że Bóg stworzył świat dla człowieka; 2) potrafi wymienić stworzenia Boże; 3) wyraża wdzięczność Bogu za stworzenie w modlitwie.

9	Kogo potrzebuję?	Uwrażliwianie dziecka na fakt, że każdy człowiek – także ono – potrzebuje innych ludzi. - Uczenie dziękowania Bogu za innych i okazywania wdzięczności ludziom.	- Bóg stworzył człowieka do życia z innymi. - Człowiek nie jest samowystarczalny, potrzebuje innych ludzi.	- Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi, którzy są dziećmi Boga - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie - Modlitwa dziękczynna	- Prowadzenie dziecka do uświadomienia sobie jego własnej niewystarczalności. - Budzenie wdzięczności wobec Boga za innych ludzi – Kształtowanie postawy otwarcia na drugiego człowieka.	1) rozumie, że potrzebuje innych ludzi, 2) potrafi powiedzieć, dlaczego człowiek potrzebuje bliskich osób, 3) chce dziękować Bogu za innych ludzi i okazywać im życzliwość.
10	Potrzebujemy Boga	- Odkrywanie potrzeby Boga – podstawowego pragnienia ludzkiego serca – jako odpowiedzi na Bożą miłość - Uświadomienie roli kapłana jako pośrednika w drodze do Boga.	- Bóg podarował nam kapłanów. - Kapłani działają w Kościele w Imieniu Boga.	- Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem- rola kapłana	- Ukazanie roli kapłana jako tego, który przekazuje dary Boże. - Kształtowanie w postawy szacunku do księży - Uczenie pozdrowienia: <i>Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.</i>	1) wie, że wszyscy ludzie potrzebują Boga; 2) potrafi pozdrowić kapłana słowami: <i>Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus</i> oraz zna odpowiedź: <i>Na wieki wieków. Amen</i> ; 3) ceni dar kapłaństwa.

Rozdział II *Bóg kocha mnie i moją rodzinę*

11	Wołamy do Boga: <i>Ojcze nasz</i>	- Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że Boga może nazywać swoim Ojcem. - Uświadamianie dziecku, że jego rodzice również wołają do Boga: <i>Ojcze nasz.</i>	- Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi. - Tekst biblijny: <i>Jeden jest wasz Ojciec, który jest w niebie.</i>	- Podstawowe pojęcia religijne: Bóg Ojciec - Wszyscy ludzie są dziećmi Boga - Podstawowe formuły modlitewne: <i>Ojcze nasz</i>	- Budzenie w dziecku pragnienia modlitwy z rodzicami: <i>Ojcze nasz...</i> - Uwrażliwianie dziecka na dobroć Boga, który nigdy nie przestanie być jego dobrym Ojcem.	1) wie, że razem ze swoimi rodzicami potrzebuje Boga; 2) potrafi wołać do Boga, jak nauczył nas Jezus: <i>Ojcze nasz, który jesteś w niebie.</i> 3) ceni dar, jakim jest miłość Jego Ojca, Boga.
12	Nasz Ojciec jest w niebie	- Odkrywanie, że Bóg dał każdemu człowiekowi potrzebę szczęścia. - Pomaganie w nawiązywaniu relacji z Bogiem Ojcem, który przygotował dla ludzi niebo. - Budzenie pozytywnych emocji związanych tą relacją.	- Jezus nas uczy, że przygotował nam miejsce w niebie. - Ludzie do szczęścia potrzebują ojcowskiej i macierzyńskiej opieki Boga.	- Związek z Bogiem zapoczątkowany na chrzcie świętym - Istnienie świata niematerialnego - Podstawowe pojęcia religijne: święci - Podstawowe formuły modlitewne: <i>Ojcze nasz</i>	- Wspomaganie wiary w niebo. - Utrwalanie radości płynącej z tego, że niebo nosimy w naszych sercach. - Wspomaganie w odkrywaniu darów chrztu świętego, szczególnie daru przebywania z Ojcem i Jego przyjaciółmi w niebie.	1) wie, że Bóg przygotował dla niego niebo; 2) potrafi przysłać Bogu pozdrowienie serca; 3) ma intuicję nadziei eschatologicznej.
13	Imię Boga, naszego Ojca	- Odkrywanie radości nieba. - Uwrażliwianie na świętość Boga.	- Tekst liturgiczny: <i>Święty, Święty, Święty...</i> - Symbole chrztu świętego: woda, świeca, biała szata	- Istnienie świata niematerialnego- Świętość Boga, niebo - Podstawowe znaki i symbole religijne - Podstawowe formuły modlitewne: <i>Ojcze nasz</i>	- Przybliżanie świętości Imienia Boga. - Stwarzanie sytuacji uświadamiających dziecku, że jego imię jest zapisane w niebie.	1) wie, że Imię Boga jest święte; 2) z pomocą katechety potrafi powiedzieć tekst liturgiczny: <i>Święty, Święty, Święty...</i> 3) cieszy się, że ma miejsce w niebie.

14	Królestwo Boga i nasze	- Odkrywanie znaczenia, czym jest królestwo Boże. - Uwrażliwianie na skarb królestwa Bożego, którym jest miłość.	- Mamy nieustannie prosić, aby przyszło królestwo Boże. - Królestwo Boże jest inne niż królestwa tej ziemi.	- Istnienie świata niematerialnego: Królestwo Boże - Przykazanie miłości - Zasady obowiązujące dziecko Boże: świętowanie niedzieli - Podstawowe formuły modlitewne: Ojcze nasz	- Prowadzenie do doświadczenia prawdy, że królestwo Boże nie jest z tego świata. - Przybliżanie prawdy, że ludzie poprzez miłość przekazują sobie klucz do nieba. - Uczenie świętowania niedzieli w nawiązaniu do pamiątki chrztu świętego.	1) wie, że dzwony kościelne przypominają ludziom o Bożym królestwie; 2) potrafi modlić się słowami: <i>Przyjdź królestwo Twoje!</i>; 3) ceni skarb królestwa Bożego którym jest miłość.
15	Bóg Ojciec przekazuje nam swoje słowa	- Poznajowanie znaczenia Pisma Świętego jako nauczania Boga Ojca. - Nabywanie przez dziecko szacunku do Biblii.	- Aby człowiek był szczęśliwy, trzeba, by wypełniał wolę Boga. - Swoją wolę Bóg wyraził w Piśmie Świętym.	- Pismo święte jako słowa Boga - Podstawowe formuły modlitewne: Ojcze nasz	- Ukazanie Pisma Świętego jako najważniejszej księgi w życiu człowieka. - Ukazanie, że Bóg chce szczęścia człowieka, a Biblia zawiera wolę Boga w stosunku do ludzi.	1) wie, że Pismo Święte to słowo Boże, w którym Bóg uczy ludzi dobrze żyć; 2) potrafi powtórzyć z katechetą: <i>Bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi</i>; 3) szanuje Pismo Święte i chce wypełniać to, czego uczy Bóg.
16	Bóg Ojciec daje nam chleb	- Odkrywanie daru, jakim jest pożywienie. - Nawiązywanie emocjonalnego kontaktu dziecka z Dawcą daru chleba, którym jest Bóg.	- Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie na świecie mieli chleb. - Jezus uczy nas modlitwy: Chleba naszego powszedniego, daj nam dzisiaj.	- Dary, które ludzie otrzymują od Boga: pożywienie - Modlitwa prośby i dziękczynienia - Podstawowe formuły modlitewne: Ojcze nasz	- Kształtowanie postawy szacunku wobec chleba. - Uczenie prośby o chleb i dziękczynienia za pożywienie.	1) wie, że ma codziennie prosić Boga Ojca o chleb; 2) potrafi dzielić się chlebem; 3) szanuje chleb.
17	Każdy ma swój dom	- Kształtowanie poczucia przynależności dziecka do rodziny oraz przynależności do Boga.	- Związek Boga z rodziną poprzez dar życia. - Rodzina i dom, który ona tworzy, są zamysłem Boga.	- Dary, które ludzie otrzymują od Boga: rodzina, życie, świat - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie: kontakty z najbliższymi - Modlitwa dziękczynna	- Odkrywanie, że rodzina jest wielkim darem - Uświadamianie dziecku jego roli w rodzinie.	1) wie, że Bóg podarował całemu swojemu stworzeniu dom; 2) potrafi dziękować Bogu za swój dom oraz za to, że cały świat jest jego domem; 3) ceni to, że ma swoją rodzinę.
18	Bóg zaprasza do swojego domu	- Wprowadzanie dziecka w rzeczywistość rodziny, gdzie każdy ma swoje miejsce i zadanie wyznaczone przez Boga. - Ukazywanie, że każdy człowiek ma także swoje miejsce w domu Bożym – kościele	- W rodzinie każdy ma swoje zadania, także dziecko. - Bóg ma swoje miejsce w mojej rodzinie. - Jestem także potrzebny w domu Bożym – kościele.	- Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie - Wspólnota dzieci Bożych spotyka się w kościele	- Budzenie w dziecku szacunku dla siebie i swoich zadań. - Wyjaśnianie, jak okazuje się szacunek dla swoich rodziców. - Ukazywanie, jak można troszczyć się o dom Boży – kościół.	1) wie, że ma swoje jedyne miejsce w rodzinie i że Bóg zaprasza go do swojego domu 2) potrafi z rodzicami zorganizować w domu miejsce poświęcone Bogu; 3) ceni miejsce poświęcone Bogu w swoim mieszkaniu i w kościele.

Rozdział III *Pan Jezus jest wśród nas*

19	Bóg chciał się urodzić jako człowiek	- Wprowadzanie dziecka w tajemnicę niewidzialnego Boga, który przyjął nasze człowieczeństwo. - Odkrywanie, że Bóg miłuje nasze człowieczeństwo. - Wprowadzenie w kult Maryi jako Matki Boga-Człowieka.	- Na świecie są rzeczy widzialne i niewidzialne. - Bóg wybrał Maryję na Matkę Jezusa. - Bóg poprzez narodzenie Jezusa ukazuje, jak bardzo nas kocha.	- Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus, Maryja, Aniołowie - Istnienie świata niematerialnego - Podstawowe formuły modlitewne: Zdrowaś Maryjo - Podstawowe znaki i symbole religijne: różaniec	- Wyjaśnianie, że Bóg przez dar człowieczeństwa jest dla człowieka bardzo bliski. - Budzenie w dziecku podziwu dla miłości Boga względem człowieka. - Budowanie podstawy pobożności maryjnej. - Zapoznanie z różańcem.	1) wie, że Jezus jest Synem Bożym, a Jego Mamą jest Maryja; 2) potrafi powiedzieć do Maryi: <i>Błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus!</i>; 3) ceni dar obecności Jezusa w swoim życiu.
20	Bóg chciał mieć ciało	- Odkrywanie daru, jakim jest cielesność człowieka. - Uwrażliwianie na fakt, że poprzez dar cielesności możemy być dla siebie obecni. - Ukazywanie człowieczeństwa Jezusa. - Budowanie więzi z Jezusem poprzez dar ciała.	- Jezus, tak jak my, ma ciało. - Ludzie malują Jezusa i Maryję na obrazach.	- Dary, które ludzie otrzymują od Boga: ciało - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus - podstawowe znaki religijne: obrazy	- Wyjaśnianie, jak możemy nawiązywać relacje z Jezusem poprzez swoją cielesność. - Uczenie, że Jezusa można malować na obrazie – tak, jak Go sobie wyobrażamy. - Budzenie w dziecku szacunku dla świętych obrazów.	1) wie, że ciało jest wielkim darem; 2) czyniąc dobro innym, czyni to dla samego Boga; 3) ceni obrazy z wizerunkiem Jezusa i Maryi.
21	Bóg chciał mieć serce człowieka	- Odkrywanie z dzieckiem, że Jezus także odczuwał radość i ból. - Budowanie więzi emocjonalnej z Jezusem.	- Jezus ma serce człowieka i Boga, którym kocha. - Parafraza tekstu biblijnego: <i>Tak Bóg umiłował świat, że dał nam swojego umiłowanego Syna, który kocha nas całym swoim sercem.</i>	- Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi	- Uczenie budowania relacji z Jezusem i budzenie pozytywnych emocji z niej wynikających - Uczenie modlitwy prośby o upodabnianie się do Jezusa. - Odczytywanie, jaki obraz siebie i relacji do Boga ukształtował się w dziecku poprzez nasze katechezy i współpracę z rodziną dziecka.	1) wie, że Jezus ma Serce Boga i człowieka oraz że sam może stawać się podobny do Jezusa; 2) potrafi dziękować za kochające Serce Jezusa oraz za własne serce podarowane mu przez Boga; 3) ceni miłość Serca Jezusa, dobroć własnego serca i dobroć innych ludzi;
22	Bóg chciał mieć Rodzinę	- Odkrywanie przez dziecko daru, jakim są rodzice. - Wprowadzenie w rzeczywistość życia Świętej Rodziny.	- Rodzina jest miejscem, gdzie buduje się miłość. - Bóg pragnie, aby w rodzinie wszyscy się miłowali.	- Dary, które ludzie otrzymują od Boga: rodzina - Modlitwa jako rozmowa z Bogiem: modlitwa dziękczynna - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości	- Wspomaganie dziecka, aby potrafiło doświadczyć rzeczywistości Świętej Rodziny. - Uczenie dziecka wyrażania wdzięczności wobec rodziców.	1) wie, że w rodzinie najważniejsza jest miłość; 2) potrafi w modlitwie okazać Bogu swoją wdzięczność za rodzinę; 3) ceni dar modlitwy do Świętej Rodziny Jezusa.
23	Moja rodzina	- Wzbudzenie w dziecku pragnienia zapraszania Jezusa, Maryi i Józefa do swojej rodziny.	- Rodzina jest zamysłem Boga. - Bóg pragnie żyć w rodzinie. - Uczymy się od Jezusa, Maryi i Józefa wzajemnej miłości.	- Dary, które ludzie otrzymują od Boga: rodzina - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości	- Pomaganie dziecku w ujrzeniu swojej rodziny w kontekście Świętej Rodziny i w budowaniu więzi swojej rodziny z Rodziną Świętą.	1) wie, że rodzina jest wolą Boga; 2) potrafi rozpoznawać, że w rodzinie najważniejsza jest miłość; 3) ceni swoją rodzinę a w niej wspólną pracę, odpoczynek i modlitwę.

24	Pan Jezus chce się spotykać z dziećmi	- Wzbudzenie w dziecku pragnienia spotkania z Jezusem.	- Perykopa biblijna: spotkanie Jezusa z dziećmi.	- Wszyscy ludzie są kochani przez Boga - Modlitwa jako rozmowa (spotkanie) z Bogiem	- Ukazanie dziecku możliwości spotkania z Jezusem oraz radości związanej z takim osobistym spotkaniem.	1) wie, że Jezus pomimo zmęczenia przyjął dzieci; 2) potrafi wskazać obrazek przedstawiający spotkanie Jezusa z dziećmi; 3) pragnie spotykać się z Jezusem.
25	Pan Jezus opiekuje się nami	- Budowanie w dalszym ciągu osobistej relacji dziecka z Jezusem Chrystusem – w oparciu o przypowieść o dobrym pasterzu i zagubionej owcy.	- Poszukiwanie zagubionej zabawki. - Radość z tego, że znamy się po imieniu. - Przypowieść o dobrym pasterzu i zagubionej owcy. - Jezus jako Dobry Pasterz zna nas po imieniu i zawsze nas znajdzie.	- Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus – Dobry Pasterz - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi	- Wzbudzenie zaufania do Jezusa Chrystusa, który jest Dobrym Pasterzem i zna ludzi po imieniu.	1) zna przypowieść o dobrym pasterzu i zagubionej owcy; 2) kojarzy dobrego pasterza z przypowieści o zagubionej owcy z Jezusem – Dobrym Pasterzem; 3) ma zaufanie do Jezusa, który – jako Dobry Pasterz – zna je po imieniu.
26	Pan Jezus pomaga ludziom	- Budzenie w dziecku zaufania do Jezusa – Uzdrawiciela. - Kształtowanie chrześcijańskiej postawy wobec choroby i chorych (modlitwa i pomoc).	- Pan Jezus wysłuchuje błagania matki i uzdrawia chorą córkę oraz prośbę ojca - uzdrawia syna. - Dziękujemy Panu Jezusowi za zdrowie i modlimy się za chorych. - Potrafimy troszczyć się o chorych.	- Jezus troszczy się o chorych, cierpiących i potrzebujących - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie - Modlitwa w czasie której można Bogu dziękować i prosić Go	- Zapoznanie z wybranymi uzdrowieniami dokonany przez Jezusa - Kształtowanie postawy wdzięczności za zdrowie. - Uwrażliwienie na potrzebę pomocy chorym i odpowiedniego zachowania przy nich.	1) wie, że Jezus uzdrawiał chorych; 2) potrafi odpowiednio zachowywać się przy osobie chorej; 3) chce dziękować Panu Jezusowi za zdrowie i prosić o zdrowie dla chorych.

Rozdział IV Kochamy Boga, naszego Ojca

27	Potrzebuję ludzi	- Pomaganie w odkrywaniu prawdy, że potrzebujemy wielu ludzi, którzy pracują, aby nasze mieszkanie było piękne i wygodne. - Kształtowanie umiejętności dostrzegania darów, jakimi dzielą się z nami inni ludzie.	- Różne zawody w służbie innym. - Bóg jako Dawcy darów.	- Bóg jako Dawca darów – zdolności - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości: działania na rzecz wspólnoty	- Wskazywanie na Boga, który daje ludziom zdolność i zdrowie do pracy.	1) wie, że ludzie przez prace wzajemnie czynią dla siebie dobro; 2) potrafi mówić innym: <i>dziękuję</i> ; 3) zaczyna myśleć o świecie i ludziach, budzi się w nim odpowiedzialność za nich.
28	Nasz Ojciec kocha wszystkich ludzi	- Wprowadzenie w rzeczywistość wszechogarniającej miłości Boga.	- Bóg kocha wszystkich ludzi. - Bóg dał ludziom przykazanie miłości: <i>Miłujcie się wzajemnie</i> . - Wobec Boga wszyscy ludzie są równi.	- Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Wszyscy są przed Bogiem równi - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości wzajemnej	- Budzenie poczucia solidarności z innymi ludźmi. - Uświadomienie dziecku, że Bóg kocha wszystkich ludzi bez wyjątków	1) wie, że Pan Bóg kocha ludzi jednakowo; 2) potrafi powtórzyć za katechetą przykazanie <i>Miłujcie się wzajemnie</i> ; 3) chce być dobry dla wszystkich.
29	Nasz Ojciec wie, co jest dla nas dobre, a co złe	- Pomoc w odkryciu prawdy, że Bóg wie, co jest dobre dla człowieka. - Budzenie pozytywnych emocji wobec poleceń (woli) Boga.	- Prawda że „Jezus jest drogą do Ojca”. - Posłuszeństwo wobec Boga jako gwarancja bezpiecznej drogi do nieba	- Bóg jest źródłem wartości i norm - dobre zachowania dziecka Bożego- posłuszeństwo	- Kształtowanie zaufania wobec Boga. - Rozwijanie chęci posłuszeństwa wobec Boga.	1) wie, że Jezus jest dla niego drogą; 2) potrafi wybierać posłuszeństwo, chociaż jest ono czasem trudne; 3) ceni nakazy Boże.

30	Bóg Ojciec nas rozumie i przebacza nam	- Ukazanie Boga jako Ojca, który pozwala nam błędzić i radośnie do Niego powracać. - Pomoc w odkrywaniu radości płynącej z przebaczenia.	- Jezus poleca, abyśmy przepraszaali Boga Ojca. - Jezus uczy nas modlitwy: <i>Ojcze, odpuść nam nasze winy.</i> - Liturgiczna modlitwa spowiedzi powszechnej: <i>Moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.</i>	- Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Modlitwa: Ojcze nasz... - Modlitwa w czasie której Boga można przepraszać	- Uwrażliwianie dziecka na to, że zawsze może Boga przeprosić. - Uczenie nawiązywania pozytywnej relacji z Bogiem, który nas rozumie. - Budzenie pozytywnych emocji wynikających z tej relacji.	1) wie, że czasem trzeba do Boga mówić: <i>przepraszam</i>; 2) potrafi modlić się słowami: <i>moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina</i>; 3) dziękuje Bogu za dar przebaczenia.
31	Przebaczamy sobie nawzajem	- Pomoc dziecku w odkrywaniu Jezusa jako Dawcy przebaczenia. - Budzenie w dziecku ufności, że może innym przebaczać, ponieważ Bóg jemu także przebacza.	- Bóg ceni nasze słowo „przepraszam” i wybacza nam. - Bóg uczy nas wybaczenia. - Liturgiczne wezwanie: „Przekażcie sobie znak pokoju”.	- zasady obowiązujące dziecko Boże: skrusza i przebaczenie - podstawowe znaki czynione podczas Mszy Świętej: przekazanie znaku pokoju	- Uwrażliwianie dziecka na znaczenie słów „przepraszam” i „wybaczam”. - Kształtowanie w dziecku postawy zrozumienia innych i wielodusznego wybaczenia.	1) wie, że trudno jest przebaczać; 2) potrafi powiedzieć przepraszam i uczy się przebaczać innym; 3) szczerze okazuje swoje przebaczenie.
32	Bóg Ojciec chce dobra dla nas	- Uświadamianie dziecku, że człowiek powinien pragnąć tego, co pragnie Bóg: dobra. - Kształtowanie postawy sprzeciwu wobec zła	- Bóg chce, aby na ziemi mieszkalo dobro tak, jak mieszka ono w niebie. - Jezus mówi: „Bądźcie dobrzy, jak dobry jest wasz Ojciec, Bóg, który mieszka w niebie”.	- Bóg jest źródłem wartości i norm: Przykazanie miłości - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy	- Pomaganie w odkrywaniu prawdy, że wszystko na świecie, co stworzył Bóg, jest dobre. - Prowadzenie do poznania prawdy, że gospodarzem świata jest Bóg i człowiek.	1) wie, że Bóg jest dobry; 2) potrafi wobec zła powiedzieć: „nie”; 3) ceni to, że może czynić dobro.
33	Pomagamy sobie czynić dobro	- Kształtowanie w dziecku postawy dawania. - Uwrażliwianie dziecka na potrzeby innych ludzi.	- Składamy dla innych dar z tego, co posiadamy. - Nasza przyjaźń broni nas od złego.	- Przykazanie miłości Boga i bliźniego - Bóg oczekuje, aby ludzie wzajemnie sobie pomagali - przykłady działania na rzecz wspólnoty	- Odkrywanie z dzieckiem dobra, które może czynić dla innych ludzi. - Wzmacnianie w dziecku radości płynącej z dzielenia się z innymi.	1) wie, że trzeba dla innych czynić wiele dobrego; 2) potrafi zauważać, co dobrego może uczynić dla innych; 3) ceni przyjaźń z Bogiem i z ludźmi, która broni go od złego.
34	Wołamy do Boga Ojca: <i>Amen!</i>	- Odkrywanie wielkiego daru wierności wobec Boga i ludzi. - Pomoc w nawiązaniu przez dziecko relacji z Bogiem na zasadzie wierności.	- Modlitwa „Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen”. - Jezus mówi do nas: „Mówcie «tak» albo «nie»”.	- Bóg troszczy się o wszystkich ludzi - Zachowania godne i niegodne dziecka Bożego i ucznia Jezusa - Słowo <i>Amen</i>	- Wspomaganie woli dziecka, aby wytrwało w dobrych postanowieniach. - Kształtowanie postawy odpowiedzialności wobec Boga i ludzi.	1) wie, co oznacza słowo: Amen; 2) potrafi ocenić proste sytuacje: co powinno się robić, a czego nie; 3) ceni dar opatrności Bożej, która nad nim czuwa.

Rozdział V Spotykamy Boga w roku Kościoła

35	Nasi przyjaciele w niebie <i>Wszystkich Świętych</i>	- Wprowadzenie dziecka w atmosferę Uroczystości Wszystkich Świętych jako radosnego święta przyjaciół, którzy są w niebie.	- Co to znaczy „przyjaźnić się”. - W niebie są przyjaciele Boga i nasi. - Pamiętamy o tych, którzy idą do nieba.	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Wszystkich Świętych - Podstawowe pojęcia religijne: święci	- Uświadomienie dziecku, że ludzi łączy przyjaźń. - Nawiązanie do pamięci o zmarłych w atmosferze Uroczystości Wszystkich Świętych.	1) wie, że święci są bliskimi przyjaciółmi. 2) potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów z Pisma Świętego. 3) cieszy się z ludzkich więzów z innymi dziećmi.
----	---	---	--	--	--	--

36	Chrystus, nasz Król <i>Chrystusa Króla Wszechświata</i>	- Budzenie szacunku do Boga (Chrystusa), jako Króla i uwrażliwianie na Jego wolę, by czynić innym dobro.	- Ziemscy królowie i władcy. - Chrystus Królem tego, co widać i rzeczy niewidzialnych. - Nasz Król pragnie, byśmy czynili dobro.	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Chrystusa Króla - Bóg oczekuje aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie - Wybrana pieśń liturgiczna	- Uczenie postawy szacunku wobec dorosłych i siebie nawzajem. - Budzenie szacunku i woli posłuszeństwa Chrystusowi, Królowi Wszechświata. - Motywowanie do czynienia dobra innym.	1) wie, że Boga nazywamy Chrystusem Królem; 2) potrafi się uklonić oraz powtórzyć za katechetą słowa pieśni: <i>Króluj nam, Chryste, zawsze i wszędzie</i> ; 3) chce spełniać dobre czyny ze względu na Chrystusa Króla.
37	Dobry Święty Mikołaj	- Mobilizowanie do naśladowania postawy św. Mikołaja: czynienia dobra i sprawiania radości innym.	- Osoba Świętego Mikołaja - Wezwanie Boże do naśladowania dobroci Boga, za przykładem Świętego Mikołaja	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Wspomnienie św. Mikołaja - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie	- Prowadzenie dzieci do doświadczenia radości z czynienia dobra innym.	1) wie, że Święty Mikołaj czynił dobro i sprawiał innym radość; 2) potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów z Pisma Świętego oraz umie podać przykłady, jak ono może być dobre; 3) chce zrobić coś konkretnego dobrego i sprawić tym komuś bliskiemu radość
38	Radosne oczekiwanie <i>Adwent</i>	- Uświadomienie, że oczekujemy na wielką Uroczystość Narodzenia Pańskiego. - Prowadzenie do doświadczenia znaczenia „światła w drodze” – znaku lampionu adwentowego.	- Idziemy z lampionami, „aby nie zbłądzić”, do miejsca, gdzie rodzi się Jezus. - Sens oczekiwania, jako przygotowania się na Boże Narodzenie.	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Adwent - Znaczenie symbolu światła - Wybrana pieśń liturgiczna	- Umożliwienie Przeżycia „drogi za światłem” jako drogi do kościoła na roraty. - Wprowadzenie atmosfery oczekiwania na obchody Bożego Narodzenia.	1) wie, że oczekujemy na Boże Narodzenie; 2) potrafi śpiewać z katechetą <i>Oto Pan Bóg przyjdzie</i> , 3) oczekuje radośnie na Boże Narodzenie.
39	Przygotowania do Wigilii <i>Narodzenie Pańskie</i>	- Prowadzenie dziecka do religijnego przeżycia świąt Bożego Narodzenia. - Wprowadzanie w tradycję ubierania choinki i dzielenia się opłatkiem.	- Przygotowania do obchodów wieczoru wigilijnego. - Znaczenie ubierania choinki i dzielenia się opłatkiem. - Powitanie Nowonarodzonego.	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: - Uroczystość Bożego Narodzenia - wybrane pieśni liturgiczne: kolędy	- Pokazanie potrzeby jedności i życzliwości przy stole wigilijnym. - Budzenie w dziecku radosnego przeżycia Bożego Narodzenia (osobiste zaangażowanie w położenie figurki Jezusa do żłóbka)	1) wie, że ubieramy choinkę, bo cieszymy się, że narodził się Pan Jezus; 2) potrafi podzielić się opłatkiem i zaśpiewać z innymi kolędę; 3) cieszy się z narodzin Boga, Dzieciątka Jezus.
40	Pokłon dla Dzieciątka Jezus <i>Narodzenie Pańskie</i>	- Kształtowanie postawy aktywnego szukania Boga w świecie i kościele (świętyni). - Przygotowywanie do przyjęcia prawdy o obecności Pana Jezusa w świątyni.	- Bóg zostawia swoje ślady na ziemi - człowiek potrafi je znaleźć. - Pasterze i Mędrcy znaleźli Boga Króla w Dzieciątku Jezus, (pokłon i złożenie darów). - Ludzie dzisiaj znajdują Pana Jezusa w kościele i tam składają Mu pokłon.	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Objawienia Pańskiego - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem	- Zachęcenie dziecka, aby złożyło hołd (pokłoniło się) Panu Jezusowi w kościele przy stajence.	1) wie, kto złożył pokłon Jezusowi w stajence; 2) potrafi z katechetą zaśpiewać pierwszą zwrotkę kolędy <i>Pójdźmy wszyscy do stajenki</i> ; 3) chce pokłonić się Panu Jezusowi w kościele.

41	Alleluja! Pan Jezus żyje! <i>Wielkanoc</i>	- Przygotowanie do radosnych obchodów Zmartwychwstania Pańskiego. - Ukazanie Jezusa Chrystusa jako żyjącego po śmierci, a smutek śmierci – jako przemijający.	- Symbole życia w świętym pokarmie: zając, motyl i kurczak. - Człowiek do życia potrzebuje pokarmu, którym obdarza Bóg. - Jezus Chrystus opuścił grób, jest żywy wśród nas (radość z Jego obecności).	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego - Bóg jako Dawca życia - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem, Chrystusem - wybrana pieśń liturgiczna	- Ukazanie śmierci i grobu Jezusa w świetle radości zmartwychwstania. - Wprowadzenie w religijne znaczenie święcenia pokarmu na Wielkanoc.	1) wie, że Jezus Chrystus umarł, ale nie został w grobie, wstał żywy, żyje, jest obecny i obdarza życiem; 2) potrafi z pomocą katechety śpiewać pieśń „Alleluja, zmartwychwstał Pan!”; 3) ceni życie, jako dar Boga i cieszy się świętami Wielkanocnymi.
42	Idziemy do Pana Jezusa z Jego Mamą	- Ukazanie dziecku Matki Bożej, jako naszej Mamy, która towarzyszy nam w drodze do Pana Jezusa.	- Maryja, Matka Pana Jezusa, jest naszą najlepszą Mamą. - Ludzie pielgrzymują (wędrują) z Maryją do Pana Jezusa.	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Maj – miesiąc szczególnego kultu maryjnego - Podstawowe pojęcia religijne: Maryja	- Budzenie w dziecku pozytywnych skojarzeń związanych z nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny.	1) wie, że Matka Boża, Mama Pana Jezusa, jest naszą Mamą; 2) potrafi odpowiadać na wezwania litanii; 3) chce modlić się do Matki Bożej, jako do Tej, która prowadzi nas do Pana Jezusa.
43	Idziemy w procesji z Panem Jezusem <i>Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej</i>	- Przygotowanie dzieci do udziału w procesji Bożego Ciała.	- W rodzinie przygotowujemy się do Bożego Ciała. - W procesji Bożego Ciała idziemy z Panem Jezusem ukrytym w Hostii ulicami naszego miasta (wsi), oddając Mu cześć.	- Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem - Podstawowe przedmioty znajdujące się w kościele: monstrancja	- Zachęcenie dzieci do udziału w procesji Bożego Ciała. - Budzenie wiary w obecność Pana Jezusa pod postacią chleba, w Hostii.	1) wie, że w procesji na Boże Ciała idziemy z Panem Jezusem; 2) potrafi powtórzyć za katechetą werset Pisma Świętego; 3) chce wziąć udział w procesji Bożego Ciała, żeby pokazać swoje przywiązanie do Pana Jezusa.
44	Odpoczywamy z Panem Jezusem	- Budzenie w dziecku wiary w obecność Boga w każdym wydarzeniu jego życia, także podczas zabawy.	- Ulubione zabawy dzieci - Obecność Boga także podczas odpoczynku ludzi podczas wakacji.	- Bóg troszczy się o wszystkich ludzi - Modlitwa zabawą – spotkanie z Bogiem w zabawie	- Utwierdzenie dziecka w tym, że jego zabawy są czymś dobrym i akceptowanym przez Boga.	1) wie, że także gdy się bawi, Bóg jest z nim; 2) potrafi za katechetą powtórzyć werset Pisma Świętego; 3) cieszy się z obecności Boga podczas zabawy, mając większe poczucie bezpieczeństwa – wynikające z wiary w obecność Boga.